

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121541115
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2024:6121541115.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpená Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52 824 837, o zaplatenie 35.566,61 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamieťa.

Žalovanej priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

3Csp/37/2022

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 15.11.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú spoločne a nerozdielne s D. B. ako pôvodne žalovaným v 2. rade zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 35566,61 eur spolu s úrokom z úveru vo výške 5,09% ročne zo sumy 34161,70 eur od 9.8.2019 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 35566,61 eur od 9.8.2019 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanou a pôvodne žalovaným v 2. rade uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 22.11.2017 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 35.000,- eur. V zmysle čl. II. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami sumou vo výške 222,05 eur, ktoré bol povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 56,09 eur, 5,09 % p. a. úrok za medziúver vo výške 148,46 eur a poplatok za rizikové životné poistenie vo výške 17,50 eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver, poplatok za rizikové životné poistenie a vklady na konto sporenia. Žalobca z konta sporenia na konto medziúveru preúčtoval len časť zodpovedajúcu úroku za medziúver a poplatku za poistenie. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v zmysle čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere. V súlade s čl. V. a čl. VI. zmluvy o úvere sa žalovaní zaviazali platiť poplatok za poistenie RŽP pravidelnými mesačnými platbami vo výške 17,50 eur, dlžník prehlásil a svojim podpisom potvrdil súhlas do poistenia ako poistená osoba. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre

výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 6.5.2019 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené žalobca dňa 8.8.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Pôvodne žalovaný v 2. rade si zásielku v odbernej lehote neprevzal. Žalobca listom zo dňa 7.10.2021 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 838,30 eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 35.000,- eur, čo predstavuje po započítaní sumu 34.161,- eur. Žalovaná suma, t. j. dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (8.8.2019), predstavuje sumu vo výške 35.566,61 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 34.161,70 eur; z nezaplatených 5,09 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 35.000,00 eur do 8.8.2019 spolu vo výške 1 212,41 eur a z nezaplatených poplatkov za poistenie RŽP od októbra 2018 do augusta 2019, spolu vo výške 11 x 17,50 eur, t. j. 192,50 eur. Žalobca si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov za upomínanie ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celkovo vo výške 45,00 eur. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 8.8.2019 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 8.8. 2019 (35611,61 eur - 45,00 eur = 35.566,61 eur, t. j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa Výpisu z účtu medziúveru). Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezanká, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.9. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 5,09 % p. a. úrokom za úver a v zmysle čl. IX. bod 9.2. zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 5,00 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 9.8.2019).

2. Na základe výzvy súdu v rámci upomínacieho konania z 6.12.2021 žalobca uviedol, že pri riadnom splácaní úveru by dlžníci zaplatili na úrokoch 39.066,67 eur (viď amortizačná tabuľka - príloha zmluvy o úvere) najneskôr do 15.11.2047. Žalovaný od poskytnutia úveru do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zaplatil na riadnych úrokoch sumu vo výške 1.799,02 eur. Má ešte zaplatiť najviac 37.267,65 eur, z toho suma 1.212,41 eur už bola uplatnená v žalobnom návrhu, takže zostáva zaplatiť najneskôr do 15.11.2047 suma na úrokoch maximálne vo výške 36.055,24 eur.

3. Na základe výzvy súdu v rámci upomínacieho konania z 10.1.2022 žalobca uviedol, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti nasledovne: v časti istiny vo výške 35.566,61 eur, v časti úroku vo výške 5,09 % ročne zo sumy 34.161,70 eur od 08. 09. 2019 do zaplatenia, najviac však do sumy vo výške 36.055,24 eur, v časti úroku z omeškania v sadzbe 5,00 % ročne zo sumy 34.161,70 eur od 09. 08. 2019 do zaplatenia, v časti náhrady trov konania.

4. Predmetom ďalšieho konania tak ostal vyššie uvedený nárok žalobcu. Následne v uvedenom rozsahu Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 25.1.2022 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného a pôvodne žalovaného v 2. rade D. B. zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v súlade s podaním žalobcu z 5.4.2023. Predmetný platobný rozkaz nadobudol vo vzťahu k pôvodne žalovanému v 2. rade dňa 15.2.2022 (doložka právoplatnosti na čl. 37).

5. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu dňa 16.3.2022 odpor, v ktorom uviedla, že s veriteľom ako spoludlžník uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere, účelom ktorej bola aj konsolidácia úverov a pôžičiek v E. F. a spoločnosti Quatro. Veriteľ jej poskytol po vyplatení záväzkov sumu 25.700,- eur. S manželom majú základné vzdelanie, jej možnosti zamestnania sú obmedzené, jednak pre okres v ktorom žije, s takmer najvyššou mierou nezamestnanosti v Slovenskej republike, ako aj pre svoj pôvod. Nie je si vedomá, že by ju veriteľ pri podpise zmluvy upozornil a náležite poučil na všetky dôsledky vyplývajúce zo zmluvy, preveril, či podané informácie pred podpisom zmluvy správne pochopila, takmer určite ju neupozornil na následky nesplácania úveru. Svoje záväzky si s manželom riadne plnila, kým obaja neprišli o prácu. Splatenie úveru, spolu s úrokmi vo výške ako si uplatnil žalobca v platobnom rozkaze by bolo pre jej rodinu likvidačné. Žalobca porušil zákonnú povinnosť vyplývajúcu z §7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať predmetný spotrebiteľský úver, aj s prihliadnutím na dobu splácania, na výšku jej vtedajšieho čistého príjmu (500 eur), počtu vyživovaných osôb v rodine (3), nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb a energií (360 eur), výšku mesačnej splátky spotrebiteľského úveru (222 eur), ako aj iných peňažných záväzkov, ktoré znižujú jej príjem (95 eur). Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského

úveru. Poukázala na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1. Poukázala tiež na § 9 ods. 2 písm. n) zákona o spotrebiteľských úveroch, s tým, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru. Zároveň žiadala súd o preskúmanie výšky istiny, odplaty a výšky sankcií za omeškanie uplatnené žalobcom, nakoľko výška istiny je aj po čiastočnom uhradení úveru vyčíslená na sumu 35.566,61 eur, pričom úver bol čerpaný vo výške 35.000 eur. Poukázala pritom na ust. § 53 ods. 6 a § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Má taktiež pochybnosti či žalobca pri poskytnutí spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver, postupoval v súlade s § 7 ods. 31 písm. a), § 7 ods. 41, zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj podľa § 4 ods. 1 Opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Vzniesla tiež námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka. Žalobca porušil aj ďalšie zákonné povinnosti ustanovené § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanovenia V. hlavy Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

6. Vo vyjadrení k odporu žalobca výslovne poprel všetky tvrdenia žalovaného uvedené v odpore. V súlade so zmluvou z 22.11.2017 poskytol žalovaným medziúver vo výške 35.000,00 eur. Poprel, že by neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Poukázal na podmienky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ktorými je podmienená strata výhody splátok v právnom vzťahu so spotrebiteľmi. Zákon žiadne ďalšie náležitosti ako je napr. uvedenie pre ktorú splátku, resp. splátky sa vyhlasuje mimoriadna splatnosť úveru nepožaduje. Žalobca listom zo dňa 06.05.2019 upozornil žalovaného, že je v omeškaní s riadnym plnením splátok a ak nebude realizovaná úhrada spolu so splátkou splatnou za mesiac máj 2019, tak vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa predloženej špecifikácie z konta medziúveru bol žalovaný v omeškaní so splácaním svojho záväzku viac ako tri mesiace, pričom nezrealizoval žiadnu úhradu k poníženiu záväzku a teda žalobca k 08.08.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť. V prípade poskytnutia medziúveru sa jedná o špecifický finančný produkt žalobcu, kedy žalobca poskytuje medziúver a to na preklenutie obdobia, kým budú splnené podmienky na poskytnutie stavebného úveru. Špecifickosť uvedeného produktu spočíva aj v participácii zo strany štátu na ňom vo forme štátnej prémie. Zmluvná úprava žalobcu je limitovaná právnou úpravou, tak aby došlo ku garantovaniu účelového použitia finančných prostriedkov a aj spôsobu poskytovania finančných prostriedkov za výhodnejších podmienok. Na konte medziúveru sa spláca splátka úrokov z poskytnutého medziúveru a na konte stavebného sporenia sa vytvára kapitál, potrebný na preklopenie do fázy stavebného medziúveru. Žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 838,30 eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 35 000,00 eur, čo predstavuje po započítaní istinu 34 161,70 eur. Špecifikoval dlžnú sumu ako v žalobe. V súvislosti so skúmaním bonity žalovaných žalobca uviedol, že im bol poskytnutý spotrebiteľský úver na základe preverenej bonity s tým, že bol skúmaný príjem žiadateľov, zdroj príjmu, ako záznamy v spoločnom registri bankových informácií (SRBI). Zdroj príjmu bol preverený u žalovaných s tým, že v čase schválenia úveru boli žalovaní zamestnaní na dobu neurčitú v spoločnosti OLDRATI Slovensko s. r. o.. Žalobca v prílohe predložil potvrdenia o príjme spolu s výplatnými páskami, ktoré boli podkladom pre schválenie úveru. V čase schválenia žiadosti o úver nemali dlžníci evidované v (SRBI) spoločnom registri bankových informácií žiadne upomienky. Žalobca tiež predložil potvrdenie z E. F. o splatení spotrebného úveru.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere s amortizačnou tabuľkou k zmluve, Pristúpením k rámcovej poisťovnej zmluve rizikového životného poistenia z 13.11.2017, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, Upozorneniami na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru z 6.5.2019 spolu s doručenkami, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 8.8.2019, Predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu z 7.10.2021 spolu s doručenkami, Výpisom z účtu stavebného sporenia a Výpisom z účtu medziúveru. Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením Odporu žalovanej z 16.3.2022, vyjadreniami strán sporu ako je uvedené nižšie, výsluchom žalovanej ako aj výsluchom pôvodne žalovaného v 2. rade, výsluchom svedkyne A. F. a zistil tento skutkový stav veci:

8. Podľa článku I. zmluvy o úvere (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom a pôvodne žalovaným v 2. rade ako spoludlžníkom zo dňa 22.11.2017, žalobca poskytol dlžníkom medziúver vo výške 35.000,- eur. Splatnosť vkladov na účet stavebného sporenia bola dohodnutá na 15.deň v mesiaci a výška úrokovej sadzby medziúveru bola dohodnutá na 5,09% ročne.

9. Výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy je 20828,06 eur. Úroková sadzba stavebného úveru je 2,90% ročne. Výška mesačnej splátky medziúveru do pridelenia cieľovej sumy predstavuje 222,05 eur, pričom pozostáva z vkladov na účet sporenia v sume 56,09 eur, úrokov z medziúveru vo výške 148,46 eur a poplatku za rizikové životné poistenie v sume 17,50 eur. Po pridelení cieľovej sumy má splátka stavebného úveru vrátane úrokov predstavovať sumu 204,55 eur, poplatok za rizikové životné poistenie sumu 17,50 eur. Počet splátok vkladov ako aj splátok úrokov do pridelenia cieľovej sumy je 243, pričom splatnosť splátok je 15. deň mesiaca. Počet splátok istiny a úrokov stavebného úveru je 117, pričom splatnosť splátok je 15. deň mesiaca. Doba trvania zmluvy je 30 rokov, pričom termín konečnej splatnosti medziúveru/stavebného úveru je uvedený 15.11.2047. RPMN pri stavebnom úvere je 4,79% a RPMN pri medziúvere je 5,98 %. Celková čiastka medziúveru je 80.798,67 eur.

10. Podľa článku III. zmluvy účelom úveru je modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich.

11. Podľa čl. VIII. zmluvy, bod 8.1., dlžník je povinný uhradiť veriteľovi poplatky a náklady súvisiace s úverom: poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie vo výške 1,2% z cieľovej sumy, min. 100,- eur, max. 999,- eur, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku.

12. V prípade ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky stavebného úveru, resp. úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace alebo je v omeškaní s platením čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako tri mesiace veriteľ má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou lehotou splatnosti (čl. X. bod 10.1 zmluvy)..

13. Podľa článku XI. zmluvy - Záverečné ustanovenia - bod 11.1. právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, zákonom č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení, zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom a Všeobecnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktoré dlžník obdržal spolu so zmluvou a s obsahom ktorých súhlasí.

14. V zmysle Všeobecných ustanovení Všeobecných obchodných podmienok PSS, a. s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov na vybavenie domácnosti fyzickým osobám v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len VOP), čl. I bodu 5 na účely týchto obchodných podmienok, resp. úverovej zmluvy, sa používajú pojmy s nasledovným významom, resp. vysvetlením: Amortizačná tabuľka je tabuľka obsahujúca súhrnný prehľad o výške, počte a o termínoch splátok, o poradí a podmienkach splácania istiny, úrokov a súvisiacich poplatkov.

15. Podľa čl. I. bod 5 VOP, príslušenstvo pohľadávky banky sú úroky z úveru, úroky z omeškania, zmluvné pokuty, poplatky podľa Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby pre spotrebiteľské úvery na vybavenie domácnosti (ďalej sadzobník poplatkov) a náklady a trovy spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky

16. Podľa čl. IV. bod 10 VOP, veriteľ je povinný akúkoľvek platbu dlžníka na plnenie peňažného záväzku z úverovej zmluvy započítať najprv na dlžnú splatnú istinu od najstaršej pohľadávky a až potom na dlžné splatné príslušenstvo úveru.

17. Podľa čl. IV. bod 11 VOP, veriteľ je oprávnený odo dňa splatnosti ktorejkoľvek sumy, ktorú mu dlhuje dlžník podľa úverovej zmluvy, uspokojiť svoju pohľadávku aj z prostriedkov na ktoromkoľvek účte dlžníka vedenom v PSS, a. s., (aj na účte stavebného sporenia), a to inkasným spôsobom, t. j. aj tak, že bez ďalšieho osobitného príkazu dlžníka zaťaží tento účet dlžníka vo výške splatnej sumy, s čím dlžník súhlasí. V prípade vzniku nákladov banky spojených s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky voči dlžníkovi je banka oprávnená započítať tieto náklady do celkovej výšky vymáhanej pohľadávky na ťarchu dlžníka

18. Podľa čl. VI. bod 1 písm. a) VOP banka je oprávnená odmietnuť poskytnutie úveru alebo jeho časti, alebo môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom a súčasťou pohľadávky pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve, z týchto dôvodov: a) ak je dlžník v omeškaní s úhradou čo i len jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením na právo banky.

19. Žalobca listom zo dňa 6.5.2019 upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti oznámil žalovanej, že dňa 20.5.2019 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Upozornenie bolo žalovanej doručené dňa 10.5.2019.

20. Žalobca listom zo dňa 8.8.2019 oznámil žalovanej, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, ku dňu 8.8.2019 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, preto žiadal žalovanú vrátiť sumu 35611,61 eur. Doručenie Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanej, žalobca nepreukázal.

21. Predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu zo 7.10.2021 žalobca vyzval žalovanú na okamžitú úhradu celej dlžnej sumy 43228,09 eur. Podľa predloženej dorčenky bola listina žalovanej doručená dňa 13.10.2021.

22. Vo vyjadrení z 5.5.2023 žalobca uviedol, že finančné prostriedky boli vyplatené žalovaným v troch výplatách, a to dňa 27.11.2017 vo výške 5.800,00 eur, dňa 12.01.2018 vo výške 25.700,00 eur a dňa 09.05.2018 vo výške 3.080,00 eur. V zmysle čl. VIII. bod 8.1. Úverovej zmluvy žalobca účtoval za spracovanie úveru poplatok vo výške 420,00 eur, ktorý bol splatný pri prvej výplate medziúveru, takže celková vyplatená výška bola znížená o uvedený poplatok. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 222,05 eur, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 56,09 eur, 5,09 % p. a. úrok za medziúver vo výške 148,46 eur a poplatok za poistenie vo výške 17,50 eur, pričom nároky sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver, poplatky za poistenie a vklady na konto sporenia. Jednotlivé splátky boli splatné do 15. dňa v mesiaci. V zmysle Čl. V. bod 5.3. Zmluvy sa jednotlivé nároky z mesačných splátok uspokojovali v poradí úroky z medziúveru a vklady na konto sporenia. Žalobca v prílohe žalobného návrhu predložil výpis z účtu medziúveru č. XXXXXXXX X XX s obratmi od poskytnutia úverových prostriedkov k 08.08.2019. Nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania a omeškané splátky nedoplatili, Žalobca v zmysle zmluvných podmienok vyhlásil dňa 08.08.2019 mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže sa v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (ďalej len „VMS“) úver nachádzal v štádiu medziúveru, súčet účtovaných úrokov medziúveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bol 3.011,43 eur, uskutočnené vklady žalovaných do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 1.991,52 eur sa zaúčtovali na vyčíslené úroky do výšky 1 799,02 eur a do výšky 192,50 boli zaúčtované na poistenie, ktoré ku dňu 08.08.2019 predstavovalo celkovo 385,00 eur, takže ku dňu 08.08.2019 zostalo nezaplatené vo výške 192,50 eur. Žalobcovi tak vznikla pohľadávka za nezaplatené úroky vo výške 1 212,41 eur a za nezaplatené poistné vo výške 192,50 eur. Žalobca v prílohe predložil aj výpis - celkový súhrn účtovaných úrokov a výpis - celkový súhrn vkladov na medziúveru do vyhlásenia splatnosti s dátumami jednotlivých vkladov a výpis účtovaných poplatkov za poistenie. Žalovaný uskutočnil vklady, ktoré boli započítané na úroky medziúveru vo výške 3 011,43 eur a keďže vklady započítané na úroky boli naúčtované do vyhlásenia splatnosti (08.08.2019) vo výške 1799,02 eur, ostali tak nezaplatené do 08.08.2019 vo výške 1 212,41 eur. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola výška dlhu žalovaných voči žalobcovi 35.566,61 eur.

23. Vo vyjadrení z 21.8.2023 žalobca sa žalobca nestotožnil s tvrdeniami žalovanej prednesených na pojednávaní dňa 07.08.2023. K námietkam žalovanej, že výzva (upozornenie) na vyhlásenie predčasnej splatnosti nebola podľa doručky prevzatá žalovanou, ale treťou stranou, je nepravdivá. Predmetný list bol prílohou návrhu aj s doručenkou, kde bolo uvedené priezvisko žalovanej a spoludlžníka pôvodne žalovaného v 2. rade, ktorí si predmetnú písomnosť riadne prevzali dňa 10.05.2019. Námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie považoval za bezpredmetnú. Pri posudzovaní bonity žalovaných si žalobca splnil povinnosti v súlade zákonným vymedzením. Poskytnuté informácie preveril využitím niekoľkých zdrojov informácií. Ak žalovaní ako spotrebiteľia pri podávaní žiadosti porušili svoje povinnosti, nemôže byť za to sankcionovaný žalobca. Poukázal na špecifiká fázy medziúveru, kedy má dlžník dva oddelené účty, pričom na účet medziúveru platí úroky z poskytnutej sumy a na účet stavebného sporenia poukazuje vklady a v prospech tohto účtu sa mu pripisujú kreditné úroky

z vkladov. Peňažné prostriedky na účte stavebného sporenia mu ku dňu pridelenia cieľovej sumy ponížia nesplatenú časť medziúveru. Dohoda o tomto spôsobe splácania medziúveru sa týka hlavného predmetu plnenia zmluvy o úvere. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami sumou vo výške 222,05 eur, ktoré bol povinný uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 56,09 eur, 5,09 % p. a. úrok za medziúver vo výške 148,46 eur a poplatok za rizikové životné poistenie vo výške 17,50 eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver, poplatok za rizikové životné poistenie a vklady na konto sporenia. Žalovaní sa zaviazali na konto mimoriadneho medziúveru do doby pridelenia cieľovej sumy splácať len úroky a popri tom na konto sporenia vkladať mesačné vklady s tým, že po pridelení cieľovej sumy sa medziúver zmení na stavebný úver s výhodnejším úročením. V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti, žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, spis. zn. 5Cdo/42/2020.

24. Právny zástupca žalovanej v priebehu pojednávania uviedol, že namieta aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, poukázal prioritne na nedoručenie jednostranného právneho úkonu, výzvy na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ktoré malo byť podľa predloženej doručenky prevzaté treťou osobou. Ďalej poukázal na nedostatočné skúmanie bonity na strane žalovanej v čase uzatvárania zmluvy, nakoľko boli žalobcom doložené iba výpisy zo Sociálnej poisťovne, čo nemožno považovať za postačujúce a jedná sa iba o formálne skúmanie bonity spotrebiteľa. Poukázal na absolútnu neplatnosť samotnej zmluvy, a to s poukazom na tú skutočnosť, že v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka nie je istina medziúveru splácaná, ale najskôr sa spláca iba úrok. Z rozporné s dobrými mravmi považoval aj preplatenie istiny o 100% a v takom prípade by prichádzalo do úvahy iba bezdôvodné obohatenie. Namietal aj tú skutočnosť, že platobný rozkaz nie je právoplatný ani proti pôvodne žalovanému v 2. rade v súvislosti s procesným postupom Okresného súdu Banská Bystrica. Neskôr poukázal na nedôvodnosť podanej žaloby v celom rozsahu, jednak pre rozpor s dobrými mravmi tak, ako je koncipovaná zmluva, jednak všetky parametre tejto zmluvy nastavuje žalobca a tento zadefinoval tento produkt. Úver má najprv 243 splátok a neskôr 117 ďalších splátok, čiže dokopy je to 360 splátok a poskytnutá istina sa nespláca skôr ako po zaplatení 243 splátok, ktoré plne, čo sa týka teda týchto splátok sú pripisované na príslušenstvo úveru a v malej časti na sporenie, toto sporenie je potom započítané na istinu až po 243 splátkach. Následne žalovaní musia uhrádzať splátky, ktoré ešte 117-krát jednak zahŕňajú sumu úrokov a teda príslušenstva úveru a aj nedoplatenej istiny úveru. Istina ešte nie je splatná ani z časti. Poukázal na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, reálne poskytnutá istina bola znížená o sumu 420 eur ešte pred jej poskytnutím, čo vyplýva aj z dôkazov predložených žalobcom, z výpisu z účtu medziúveru.

25. Vo vyjadrení z 5.10.2023 žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal doručenie predčasnej splatnosti obom žalovaným ako dlžníkom. Poukázal na to, že spôsob poskytovania medziúveru nie je ničím iným len spotrebiteľským úverom a ustanovenia zmluvy sú priamo rozporné s ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Za rozporné s dobrými mravmi považuje, že spotrebiteľ nemá priestor vyjednať si uhrádzanie časti splátky na istinu úveru.

26. Vo vyjadrení z 4.4.2024 žalovaná poukázala na neplatnosť celej zmluvy o úvere. Namietala, že za poskytnutú istinu 34.580,- eur má zaplatiť v konečnom dôsledku 80789,76 eur, pričom prioritne sa neuhrádza istina úveru. Uviedla, že žalobca inkasoval poplatok za poskytnutie úveru v sume 420,- eur a v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 9Cdo/287/2021 a nesprávny údaj o RPMN. Poukázala tiež na nedostatočné skúmanie bonity zo strany žalobcu pri uzatváraní zmluvy. Dôsledkom uvedeného je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, preto žiadala žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu.

27. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca im poskytol 35.000 eur, z čoho dali vyplatiť nejaké úvery, ktoré už mali predtým, aj z auta na splátky, čo žalobca urobil automaticky. Jednalo sa o Raiffeisen pôžičku a aj auto na splátky v Quatro. Dokumenty k predchádzajúcim pôžičkám žaloba od žalovanej nežiadal. Čo sa týka zisťovania nejakých príjmov alebo výdavkov, žalobcu to nezaujímalo, nič sa nepýtali. Iba či platí elektrinu. Pýtali iba pracovnú zmluvu a tri výplatné pásky, občiansky preukaz a viac nič. V súvislosti s listinou, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nachádzajúcej sa na čl. 12 a 13 súdneho spisu zo dňa 6.5.2019 a vo vzťahu k doručenkám na čl. 14 spisu, žalovaná uviedla, ukazujúc na doručenkú, ktorá bola adresovaná na meno A. B., že na tejto doručenke nachádza sa jej podpis, pokiaľ ide o doručenkú, ktorá je adresovaná na meno D. B. na čl. 14 súdneho spisu uvádza, že toto nie je jej podpis. Jedná sa o podpis jej manžela, teda pôvodne žalovaného v 2. rade. Na doručenkách,

ktoré súvisia s predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu z 7.10.2021 a ktoré sa nachádzajú na čl. 17 súdneho spisu, sa nenachádzajú jej podpisy. Jedná sa o podpis jej matky na oboch jej doručenkách. Po tomto právny zástupca žalovanej kladie žalovanej nasledovné otázky. V čase poskytnutia úveru mala dve jedenásťročné a dvanásťročné, školopovinné deti a výdavky mala na auto na splátky, 80 eur aj E. F., na domácnosť, elektrinu, vodu a ešte mala nebankovú pôžičku v Quatro na nábytok. Pri uzatváraní zmluvy, vo vzťahu k výdavkom, bežným výdavkov, výdavkom na domácnosť žalobca nepožadoval od žalovanej žiadne listiny.

28. Pôvodne žalovaný v 2. rade vo výpovedi uviedol, že prevzali platobný rozkaz z Okresného súdu Banská Bystrica v tejto právnej veci. Vo vzťahu k doručovanie nejakých listín z Banskej Bystrice prebral listiny iba raz, ale vraj mi poslali dvakrát, asi viacero, nie je si istý. Presný mesiac ani rok prevzatia uviesť nevedel. Po prebratí platobného rozkazu, nič proti nemu podával. Čo urobil so zásielkou nevedel, dal to manželke. Pokiaľ ide o doručovanie listín, v spise sa nachádza doručenka z 10.5.2019, na ktorej pri jeho mene je nejaký podpis, pričom uviedol, že nevyzerá ako jeho, nie je si istý, ale asi nie.

29. Svedkyňa A. F. vo svojej výpovedi uviedla, že k dôvodom nesplácania úveru žalovanou a pôvodne žalovaným v 2. rade sa nevie vyjadriť. Pred domom majú jednu schránku, prebrala aj zásielku od žalobcu za žalovanú, niekde listy založila a prešiel čas a zabudla ich dcére dať. Splnomocnením od dcéry ani za ňu nedisponuje. Takúto poštu prebrala možno dvakrát, trikrát, presne sa nepamätala. Vie, že raz podpisovala ako svokra, potom ako matka. Po nahliadnutí do listín nachádzajúcich sa na čl. 17 súdneho spisu, a to kópii doručeníek, svedkyňa potvrdila, že podpis na doručenkách a doručených zásielok zo dňa 13.10.2021 je jej, potvrdila pravosť svojho podpisu na týchto dvoch listinách. V čase prevzatia listín nebývali v spoločnej domácnosti so žalovanou. Žijú spoločne v dvojdomku, teda sú to dve samostatné domácnosti s tým, že majú spoločný dvore. Iné zásielky nepreberala, jednalo sa iba o tento jeden prípad doručovania, okrem toho prebrala už iba zásielku pri predvolaní na pojednávanie so svojim menom.

30. Žalobca v písomných podaniach z 31.8.2022, 5.12.2022, 21.4.2023, 8.6.2023, 3.8.2023, 3.10.2023, 11.1.2024, 8.2.2024, 2.4.2024 a 21.5.2024 uviedol, že súhlasí s konaním a rozhodnutím v jeho neprítomnosti na základe doterajších písomných podaní a predložených listinných dôkazov.

31. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o stavebnom sporení“), stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „stavebný úver“).

32. Podľa § 2 ods. 3 písm. e) zákon o stavebnom sporení, v bankovom povolení sa môže stavebnej sporiteľni okrem vykonávania stavebného sporenia podľa odseku 1 povoliť aj vykonávanie týchto bankových činností: poskytovanie spotrebiteľských úverov zo zdrojov mimo fondu stavebného sporenia na financovanie vybavenia domácnosti.

33. Podľa § 7 odsek 3, ods. 4 zákona o stavebnom sporení Zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi,) b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere. Zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

34. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

35. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným

prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

36. Podľa § 7 od. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

38. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

39. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

40. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

41. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

43. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

44. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

45. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

46. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

47. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

48. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

49. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

50. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

51. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

52. Predmetom konania bol nárok žalobcu tak, ako ho tento upravil po výzve súdu z 10.1.2022 v rámci upomínacieho konania (podanie na čl. 27). Žalobca sa žalobou v spojení s uvedeným návrhom domáhal priznania istiny 35.566,61 eur spolu s úrokom z úveru vo výške 5,09% ročne zo sumy 34.161,70 eur od

8.9.2019 do zaplataenia, najviac do 36.055,24 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 34.161,70 eur od 9.8.2019 do zaplataenia a náhrady trov konania.

53. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

54. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

55. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

56. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

57. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

58. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke.

59. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

60. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca a žalovaná dlžník spoločne s ďalším spoludlžníkom (pôvodne žalovaným v 2. rade) uzavrel dňa 22.11.2017 zmluvu o úvere, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovanej a ďalšiemu spoludlžníkovi medziúver vo výške vo výške 35.000,- eur. Splatnosť vkladov na účet stavebného sporenia bola dohodnutá na 15.deň v mesiaci a výška úrokovej sadzby medziúveru bola dohodnutá na 5,09% ročne.

61. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou žalovanej, že platobný rozkaz, ktorý vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 25.1.2022, ktorým zaviazal žalovanú a pôvodne žalovaného v 2. rade D. B. zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v súlade s podaním žalobcu z 5.4.2023, nenadobudol právoplatnosť vo vzťahu k pôvodne žalovanému v 2. rade. Žalovaná nepreukázala také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že predmetný platobný rozkaz nemal nadobudnúť právoplatnosť vo vzťahu k pôvodne žalovanému v 2. rade. Na čl. 41 spisu sa nachádza doručienka, z ktorej vyplýva, že dňa 28.1.2022 bol pôvodne

žalovanému v 2. rade doručený platobný rozkaz vo veci sp.zn. 6Up/1353/2021 spoločne s prílohami žaloby a ďalšími listinami. Následne zo spisu vyplýva, že odpor proti predmetnému platobnému rozkazu podala iba žalovaná. Pôvodne žalovaný v 2. rade odpor proti platobnému rozkazu nepodal, na základe čoho bola vo vzťahu k nemu vyznačená právoplatnosť platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6Up/1353/2021 z 25.1.2022 ku dňu 15.2.2022 (doložka právoplatnosti na čl. 37 spisu). Ani z výpovede pôvodne žalovaného v 2. rade na pojednávaní dňa 12.2.2024, nevyplývali také skutočnosti, ktoré by preukazovali opak. Pôvodne žalovaný v 2. rade na otázku právneho zástupcu žalovanej, či si prevzal platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica v tejto veci odpovedal, že áno, platobný rozkaz si raz prevzal. Kedy presne, to uviesť nevedel. Na otázku, či niečo podával proti platobnému rozkazu, odpovedal, že nie. Zásielku odovzdal manželke. Vzhľadom na uvedené súd nenadobudol žiadne pochybnosti o tom, že predmetný platobný rozkaz nadobudol vo vzťahu k pôvodne žalovanému v 2. rade dňa 15.2.2022, ako to vyplýva z doložky právoplatnosti na čl. 37 vyznačenej Okresným súdom Banská Bystrica. Ohľadom pôvodne žalovaného v 2. rade tak na základe vyššie uvedeného platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatného rozsudku. O jeho povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku bolo právoplatne rozhodnuté, teda nemôže byť táto vec prejednávaná znova. Opak z obsahu spisu nevyplýva.

62. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

63. Zároveň námietku premlčania vzniesla v konaní aj žalovaná. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok. Nakoľko platné zosplatenie úveru v danom prípade nebolo preukázané, čím sa bude súd zaoberať nižšie, posudzoval iba možné premlčanie jednotlivých splatných splátok úveru.

64. Ako je zrejmé zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, splatnosť úveru bola rozvrhnutá na 360 mesiacov. Prvá splátka bola splatná dňa 15.12.2017 (bod V. bod 5.5 zmluvy). Žaloba bola podaná na súde dňa 15.11.2021. Vzhľadom na bezúročnosť úveru, premlčaných tak mohlo byť najviac 11 splátok istiny po 96,056 eur (istina 34580,- eur: 360 splátok=96,056 eur), splatných od 15.12.2017 do 15.10.2018, čo predstavuje sumu 1056,61 eur. Úhrady žalovanej a spoludlžníka celkovo predstavovali sumu 2829,82 eur (suma 1991,52 eur + 838,30 eur), teda došlo z jej strany aj k úhrade prípadne premlčanej istiny splátok. V prípade, že by súd vychádzal z výšky splátok medziúveru v zmluve v sume 148,46 eur, premlčaných 11 splátok medziúveru predstavuje 1633,06 eur (11x148,46 eur) a v prípade, že by súd vychádzal z celkovej výšky splátok vrátane vkladov na účet stavebného sporenia a poplatkov za poistenie v sume 222,05 eur, premlčaných 11 splátok predstavuje 2442,55 eur. Vo všetkých prípadoch tak došlo k úhrade niektorej časti premlčaného dlhu. Žalobca si tak v konaní neuplatnil žiadnu premlčanú splátku úveru.

65. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

66. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

67. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice.

Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

68. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020).“

69. Skutočnosť, že sa jednalo o spotrebiteľský úver nebola medzi stranami sporná, pričom uvedené je zrejme aj z viacerých ustanovení zmluvy (mimo samotného označenia zmluvy tiež čl. II, , bod 8.3 zmluvy, bod 11.1 zmluvy, bod 11.5 zmluvy). Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v tejto súvislosti porovnaj tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn 8Cdo/125/2018 z 18. 06. 2020).

70. Súd sa preto zaoberal tou skutočnosťou, či predmetný spotrebiteľský úver spĺňa všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

71. Odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie újné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

72. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejme, že pri overovaní bonity žalovanej žalobca nemal takmer žiadne údaje preukazujúce skutočnú výšku výdavkov žalovanej, nebolo preto preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

73. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch totiž nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

74. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o

sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

75. Žalobca v danom prípade tvrdí, že preveroval úverové zaťaženie žalovanej v spoločnom registri bankových informácií (SRBI), čo však nepreukázal. Uvedené by navyše v intenciách vyššie uvedeného aj tak nepostačovalo. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o výdavkoch žalovanej, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO, prípadne výpisy z bežného účtu žalovanej, pri uzatváraní zmluvy.

76. Súd tak nemá za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalovanej, teda kde táto bývala, či vlastnila nehnuteľnosť alebo či bývala v podnájme, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzala a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o jej výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb. Bez toho, aby žalobca preukázal, že skúmal aj výdavky na strane žalovanej, nemohol mať reálny obraz o majetkovej situácii spotrebiteľa potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021).

77. Žalobca vôbec neskúmal skutočné výdavky žalovanej, a to predložením prislúchajúcich listín. Vychádzal zrejme iba z tvrdení žalovanej uvedených v listine označenej ako „Potvrdenie príjme pre zamestnancov“. Zo žiadneho údajov nie sú zjavné ani ďalšie rodinné pomery žalovanej a s tým súvisiace výdavky. Žalobca vychádzal u žalovanej z toho, že jej príjem sa pohybuje na úrovni cca 540,- eur (priemerný čistý príjem v období od 1.3.2017 do 31.10.2017 v sume 4316,02 eur), pričom ako dospel k údajom o výdavkoch na strane žalovanej nevedno. Nie je preukázané ani že dostatočne skúmal aspoň úverové zaťaženie žalovanej, pričom z vyššie uvádzanej listiny je zjavný aj počet nezaopatrených detí, a to dve. Napriek týmto (nedostatočným) údajom žalobca poskytol žalovanej a jej manželovi, (ktorého príjmy boli na podobnej úrovni) úver vo výške 35.000,- eur (!).

78. Náklady na bývanie a ďalšie nevyhnutné výdavky a ani úverové zaťaženie žalobca preukázateľne neskúmal, preto uvedené minimálne nezodpovedá odbornej starostlivosti dodávateľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo sa týka skúmania pravidelných výdavkov žalovanej pred samotným uzavretím uvedenej úverovej zmluvy.

79. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami. Skúmanie bonity žalovanej v žalobcom uvedenom rozsahu (potvrdenie o príjme), v zmysle uvádzanej judikatúry, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou.

80. Nahliadnutie do databáz úverových registrov a databáz bánk za účelom skúmania výdavkov žalovaného (čo ani nebolo žalobcom preukázané), samo o sebe taktiež nie je možné považovať za dostatočné. Výpisy z týchto databáz nepodávajú kompletný obraz o výdavkoch žiadateľa, nakoľko výdavkami klienta sú aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ žalobca nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či žalovaný je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/18/2022 z 28.06.2022 obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/15/2022 z 24. 11. 2022).

81. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej, potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Ani prípadné skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz bánk nie je postačujúce, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať obraz ani o výdavkoch klienta. Pri overovaní bonity žalovanej nemal žalobca k dispozícii údaje o jeho výdavkoch, čo vedie k záveru, že pri uzatváraní zmluvy nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18Co/144/2019 z 27. 05. 2020)

82. Porovnanie príjmov a výdavkov žalovanej nevyplývalo zo žiadneho z predložených dôkazov žalobcom, nevedno tiež ako bola zohľadnená skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy mala žalovaná vyživovaciú povinnosť k dvom nezaopatreným deťom. Pri skutočnom skúmaní výdavkov na strane žalovanej pri uzatváraní zmluvy, by uvedené skutočnosti nemohli ujsť pozornosti žalobcu.

83. Uvedené je možné považovať iba za formálne overenie bonity žalovanej, nie však skutočné overenie bonity s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

84. Povinnosť súdu ex offio zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodíť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

85. Podľa Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti: Prokuratura Okręgowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

86. Pri poskytnutí úveru za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

87. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

88. Súd sa ale ďalej zaoberal skutočnosťou, či spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia.

89. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch). Reálne zníženie poskytnutého úveru o poplatok za poskytnutie v sume 420,- eur namietala samotná žalovaná.

90. V zmluve výška poskytnutého úveru bola uvedená sumou 35.000,- eur. Žalobca tvrdí, že sa jedná o sumu aj odovzdanú žalovanej a spoludlžníkovi. Avšak okamžite s poskytnutím prvej časti medziúveru (dňa 27.11.2017) bol žalovanej zaúčtovaný poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 420,- eur (podľa čl. VIII bod 8.1. zmluvy).

91. Ak na účet žalovanej bola pripísaná suma úveru, vzápätí z nej žalobca zinkasoval, ihneď vzal späť sumu poplatku 420,- eur, teda reálne žalovaná disponovala nie istinou úveru 35.000,- eur, ale sumou 34.580,- eur krátenou o zinkasovaný poplatok. Uvedené je zrejme aj z výpisu z účtu medziúveru, kedy

bol žalovanej medziúver poskytnutý troma výplatami, a to dňa 27.11.2017 v sume 5800,- eur, dňa 5.1.2018 v sume 25.700,- eur a dňa 9.5.2018 v sume 3080,- eur, spolu 34580,- eur. Takýto postup žalobcu rozhodne nepotvrďuje, že žalovanej žalobca úver reálne poskytol vo výške dohodnutej sumy v zmluve o to viac, keď uvedený postup iba potvrdzuje, že prioritným záujmom dodávateľa (veriteľa) bol ekonomický profit, prioritne a ihneď získať poplatok, ktorý sa ale mal splácať v rámci nákladov spotrebiteľa súvisiacich s poskytnutím úveru v priebehu trvania celého zmluvného vzťahu. Za tejto situácie je preukázané, že žalovaná disponovala reálne sumou úveru iba vo výške 34580,- eur a ak v zmluve bola výška úveru uvedená sumou 35000,- eur bola uvedená nesprávne. Pre absenciu tejto obligatórnej náležitosti zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. g) je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy (v obdobnej veci žalobcu v súvislosti poplatkom za poskytnutie úveru porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5CoCsp/53/2020 z 24. 02. 2022, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.15CoCsp/4/2024 z 28. 02. 2024 v prípade iných dodávateľov porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/51/2021 z 20. 04. 2022, porovnaj tiež rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoCsp/15/2021 z 27. 10. 2021).

92. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov a poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

93. Súd sa z dôvodu predošlej odlišnej judikatúry vyšších súdov ohľadne poplatku obdobného typu (za spracovanie úveru, poskytnutie úveru) vždy priklonil k judikatúre uprednostňujúcej výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa. Tu je však potrebné poukázať na tú skutočnosť, že napriek predošlej odlišnej aplikačnej praxi, došlo už v súčasnosti k zjednocujúcemu záveru publikovanému dokonca vo forme stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

94. Zásadné stanovisko vo vzťahu k otázke, čo tvorí celkovú výšku spotrebiteľského úveru, vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku zo dňa 30.06.2022 sp. zn. 9Cdo 287/2021 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 49/2022. Podľa tohto rozhodnutia, celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru má zároveň aj následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj poplatok za jeho poskytnutie a tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy. Zmluvné dojednanie umožňujúce veriteľovi hneď pri uzavretí zmluvy zraziť poplatok za poskytnutie úveru z istiny, je okolnosťou vyvolávajúcou nielen sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale zároveň predstavuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

95. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru je potrebné poukázať na ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalobca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 420,- eur pri poskytnutí úvere 35000,- eur, nakoľko za poskytnutie úveru spotrebiteľ zaplatí odmenu v podobe úrokov. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že poplatok za poskytnutie úveru je zrejme poplatkom za akúsi administratívnu agendu s tým spojenú. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Súd poukazuje na argumentáciu Vrchného Krajského súdu Karlsruhe z 3.mája 2011 (17 U 192/10), v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní

spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene“. Pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spolplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Ak dodávateľ využíva spolplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere. Ak poskytovateľ úveru má riadne s odbornou starostlivosťou poskytovať úvery, teda podnikáť podľa svojho licencovaného predmetu podnikania, nemôže poskytnúť úver bez toho, aby so spotrebiteľom uzatvoril zmluvu, ktorá v prípade spotrebiteľského úveru musela mať pod sankciou neplatnosti písomnú formu. Ide teda o činnosť, ktorá je pre poskytovateľa úveru nevyhnutná na to, aby mohol spotrebiteľom poskytovať úvery a spotrebiteľia sú za poskytnuté úvery povinní zaplatiť odmenu. Samotné spolplatnenie úkonu uzatvorenia zmluvy v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pokiaľ ide o dojednanie poplatku za poskytnutie úveru vo výške 420 eur, súd uvádza, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná.

96. V prípade úveru vo výške 35.000,- eur suma 420,- eur predstavujúca poplatok za poskytnutie úveru, mala byť uhradená započítaním pri poskytnutí úveru. Je teda nepochybné, že žalobca do spotrebiteľského úveru zahrnul i poplatok za jeho poskytnutie. Súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie úveru, pretože uvedený poplatok, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby, treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Je to zrejmé z ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumeli všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

97. Ak žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul poplatok za poskytnutie úveru, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Žalovanej a spoludlžníkovi bol teda poskytnutý úver v skutočnosti nie vo výške 35.000,- eur, ale vo výške 34.580,- eur. Ak žalobca pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnul aj poplatok za jeho poskytnutie, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od celkovej výšky úveru. Nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru v súlade s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (porovnaj v obdobnej veci žalobcu rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5CoCsp/53/2020 z 24. 02. 2022).

98. Súdny dvor Európskej únie vo veci C-377/14 svojim rozsudkom zo dňa 21.04.2016 vyslovil, že čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/EHS, ako aj bod I prílohy 1 tejto Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V tomto rozsudku Súdny dvor Európskej únie skonštatoval, že ak pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ je vymedzený v čl. 3 písm. h) Smernice 2008/48 ako „ súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“ vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť.

99. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, do celkovej výšky úveru nemala byť zahrnutá suma 420,- eur predstavujúca poplatok za poskytnutie úveru. Žalobca tak poskytol žalovanej a spoludlžníkovi úver iba vo výške 34.580,-eur a nie vo výške 35.000,- eur. Celková výška spotrebiteľského úveru ako náležitosť vyplývajúca z ust. § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, nebola uvedená správne a teda tiež pre absenciu tejto náležitosti je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

100. Pokiaľ by žalobca poukázal na ust. § 499 Obchodného zákonníka, toto je aplikovateľné v prípade uzavretia zmlúv podľa Obchodného zákonníka, pokiaľ tieto zmluvy nie sú posudzované ako spotrebiteľské zmluvy. Pri spotrebiteľských zmluvách (ako je to aj v tomto prípade) je potrebné do úvahy vziať už ochranu spotrebiteľa pri posudzovaní, či veriteľ pri dojednaní záväzku poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky spotrebiteľovi, môže dojednať odplatu v zmysle § 499 Obchodného zákonníka. Napriek tomu, že ide o priamo dojednanie v zmluve, takáto zmluvná podmienka, vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský úver, podlieha súdnemu prieskumu v zmysle generálnej klauzuly § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky), potom vyžadovanie poplatku za spracovanie medziúveru, na základe zmluvného dojednania, je neprijateľnou podmienkou, pretože žalobca (banka) koná v rámci svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, keď na jednej strane vykonáva bankové činnosti priamo v zmysle zákona o stavebnom sporení aj s poskytovaním stavebných úverov, ale na druhej strane, v neprospech spotrebiteľa vyžaduje za vykonávanie takejto bankovej činnosti vyplývajúcej priamo zo zákona nielen samotný poplatok za spracovanie úveru (mediúveru), čím dochádza k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pojem „značná nerovnováha“ je potrebné chápať aj v zmysle záverov Súdného dvora EÚ v rozsudku vo veci C-226/12, Constructora Principado, že čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia značnej nerovnováhy nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv, vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti - dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza, na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, alebo prekážky v ich výkone, alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktoré vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa. Pri poplatku za spracovanie úveru má spotrebiteľ platiť dodávateľovi za to, že tento v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonáva konkrétny úkon, ktorý práve vyplýva z jeho obchodnej a podnikateľskej činnosti a prenáša tak nákladové bremeno za samotné spracovanie úveru a následne vedenie účtu na spotrebiteľa, pričom takýto účet ani nie je platobným účtom regulujúcim platobné služby. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že žalobca poplatok za spracovanie medziúveru zaúčtoval už pri prvej výplate mimoriadneho medziúveru, takže celková výška vyplateného mimoriadneho medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov, čo žalobca priamo uviedol aj v zmluve v čl. VIII. Pokiaľ je teda predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy. Žalobca tak síce formálne poskytol žalovanej finančné prostriedky, avšak v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru s týmito finančnými prostriedkami spotrebiteľa nemohli disponovať a v skutočnosti im bola ako úver poskytnutá suma nižšia, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj poplatok za jeho poskytnutie, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy. Zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru je neprijateľná, a teda voči spotrebiteľom neúčinná. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo

vlastnom záujme dodávateľa (pozri aj rozsudok NS SR 9Cdo/287/2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.15CoCsp/4/2024 z 28. 02. 2024).

101. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

102. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné úver z predmetnej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov, a preto je treba vychádzať z toho, že žalovaná by mal žalobcovi vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru.

103. Ďalej je potrebné uviesť, že medziúver doposiaľ nie je možné považovať za predčasne splatný, tak ako to tvrdí žalobca, a to hneď z viacerých dôvodov. V prvom rade je to dôsledok neskúmania bonity žalovanej s odbornou starostlivosťou, nakoľko takýto dôsledok je časťou aplikačnej praxe odvolacích súdov spájaný aj s nedodržaním skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou (vyššie cit. ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Keďže aj v prejednávanej veci žalobca hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., uvedené malo za následok, že úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov, ale zároveň veriteľ nebol oprávnený požadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

104. Za týchto okolností žalobca zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ale naopak, tieto svoje povinnosti porušil, keď riadne neskúmal príjem a výdavky žalovanej, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona prvá veta, t.j., že žalobca nebol oprávnený vyžadovať od žalovaných jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/31/2023 z 30. 01. 2024).

105. Žalobcovi tak mohol súd priznať iba istinu doposiaľ splatných splátok.

106. Zároveň je potrebné poukázať na zásadnú skutočnosť, že v priebehu konania sa žalobcovi nepodarilo preukázať, že by skutočne doručoval Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 8.8.2019 žalovanej. Žalobca súdu totiž preukázal iba doručenie výzvy pred zosplatením z 6.5.2019, a to dňa 10.5.2019 (doručenky na čl. 14). Pokiaľ žalobca preukázal doručenie predžalobnej výzvy zo 7.10.2021, túto listinu nemožno považovať za platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko jej nepredchádza výzva pred zosplatením. V podaní zo dňa 21.8.2023 žalobca opätovne predložil iba doručky k výzve pred zosplatením (upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 6.5.2019), preukazujúce doručovanie tejto listiny do dispozičnej sféry žalovanej dňa 10.5.2019 (čl. 184). Zo žiadnej žalobcom predloženej listiny však nevyplýva, že by doručoval Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do dispozičnej sféry žalovanej.

107. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, ak by aj bolo preukázané riadne doručenie výzvy pred zosplatením ako aj samotného zosplatenia do dispozičnej sféry žalovanej, samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti medziúveru by nebolo možné považovať za platné.

108. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

109. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

110. Ako to vyplýva zo žalobcom predložených listinných dôkazov, vo vzťahu k žalovanej výzva zo dňa 6.5.2019 na zaplatenie podľa §53 ods. 9 O.Z. bola doručovaná dňa 10.5.2019, kedy sa dostala do jej dispozičnej sféry. Vo výzve je len konštatované, že bude vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, pretože žalovaná neuhradila dlžné splátky, vrátane splátky za mesiac máj 2019, spolu vo

výške 1110,42 eur, ktorú žiada žalobca uhradiť. Z obsahu tohto podania nie je jednoznačne zistiteľné pre ktorú splátku mieni žalobca postupovať podľa § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný. Z obsahu tejto výzvy nie je jednoznačné, prečo v čase, kedy ešte v mesiaci máj 2019 bola splátka podľa dohody v zmluve zročná 15.05., už ju za dlžnú považuje žalobca vo výzve z 6.5.2019 podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vyplýva, že listina bola vyhotovená dňa 8.8.2019, ku dňu 8.8.2019 nastáva podľa rozhodnutia žalobcu mimoriadna splatnosť celého úveru a žiadajú vrátiť celú dlžnú sumu vo výške 35.611,61 eur. Z obsahu tejto listiny ide o písomný jednostranný prejav veriteľa voči dlžníkovi. Z listiny však nevyplýva, pre ktorú splátku dochádza k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ. Keďže predčasné zosplatenie pohľadávky žalobcom ako dodávateľom neobsahuje jednoznačné, jasné a určité nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie týchto jednotlivých úkonov tak, aby spotrebiteľ, teda aj žalovaná, týmto úkonom porozumela a skutkový dej mala nezameniteľný, k platnému zosplateniu úveru pre jeho neurčitosť § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedošlo. Hmotnoprávne úkony žalobca svojim obsahom odporujú zákonu, a to § 53 ods. 9 a § 565 pre absenciu nezameniteľného uvedenia splátky pre ktorú žalobca pristupuje k mimoriadnej splatnosti úveru a okolnosti za akých k tomu došlo, preto takýto nejednoznačný právny úkon nemôže mať žiadne právne následky. Pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka je súd povinný prihliadať ex offo (porovnaj v obdobnej veci žalobcu, v súvislosti s neplatnosťou zosplatenia rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoCsp/38/2021 z 24. 02. 2022).

111. V danom prípade tak oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti (č.l.15) neobsahuje uvedenie omeškanej splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k využitiu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplateniu dlhu došlo v súlade so zákonom je nutné, aby bolo zrejmé s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/31/2023 z 30. 01. 2024, rovnako rozsudok Krajského súdu Prešov 17Co/171/2018zo dňa 04.04.2019).

112. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/14/2021, ktorý uviedol, že „neuviedenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca jednorazovo predčasne zosplatil celý dlh, vyplývajúci z úveru, spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto jednostranného právneho úkonu žalobcu pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

113. Platnosťou mimoriadneho zosplatenia sa vo vyššie uvedených intenciách zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý poukázal na to, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatil celý dlh (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/2/2023 z 25. 01. 2024).

114. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, potom žalobca mal právo len na vrátenie istiny úveru. Keďže zároveň súd dospel k záveru o nemožnosti predčasného zosplatenia úveru, mohol žalobcovi priznať iba istinu splatných nepremĺčaných splátok do dňa vyhlásenia rozsudku.

115. Za tejto situácie sa v prípade aplikačnej praxe sudov vyskytujú viaceré názory:

116. Podľa jedného názoru, keďže dlh žalovanej je bezúročný a bez poplatkov, v zmluve bolo dohodnuté, že dlh bude uhradený za 360 mesiacov, teda od 15.12.2017, kedy mala byť zročná prvá splátka úveru do 15.11.2047, kedy mal byť uhradený celý dlh, v takom prípade po konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru výška splátky mesačne má predstavovať 96,056 eura (istina 34580,- eur: 360 splátok=96,056 eur). V súvislosti s uvedeným výpočtom súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoCsp/38/2021 z 24. 02. 2022. Ku dňu vyhlásenia rozsudku by tak istina dlžných splátok od 15.12.2017 do 15.6.2024 v počte 79 predstavovala 7588,42 eur, pričom po odrátaní úhrad zo strany žalovanej a spoludlžníka by tak ich dlh predstavoval 4758,60 eur (7588,42-2829,82 eur = 4758,60 eur) a nad uvedenú sumu by súd musel žalobu rovnako zamietnuť.

117. Podľa ďalšieho názoru je potrebné vychádzať z amortizácie úveru určenej vo formulárovej zmluve práve žalobcom. Podľa predložených listinných dokladov (amortizačná tabuľka pre medziúver a stavebný úver na č.l. 126) žalovaná a spoludlžník neboli v období medziúveru povinní splácať istinu, splácali len úroky a poplatky, pričom istinu mali začať splácať až od marca 2038, a preto ku dňu vyhlásenia rozsudku žalovaná nebola v omeškaní so splácaním akejkoľvek časti istiny. V dôsledku uvedeného žalobcovi zatiaľ nevznikol nárok ani na zaplatenie istiny.

118. Žalobca mohol od žalovanej vyžadovať len splatnú istinu ku dňu vyhlásenia rozsudku. Táto bola skutočne v amortizačnej tabuľke uvedená výške 0,- eur. S vyššie uvedeným názorom sa stotožnil Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn. 5CoCsp/53/2020 z 24. 02. 2022.

119. S poukazom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, súd pri nejednoznačnom výklade problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, uprednostnil ten výklad a postupoval v súlade aplikačnou praxou vyšších súdov, ktorá sleduje záujem spotrebiteľa.

120. Súd je tak toho názoru, že žalobca môže od žalovanej vyžadovať len splatnú istinu ku dňu vyhlásenia rozsudku, ktorá je v amortizačnej tabuľke uvedená výške 0,- eur.

121. V dôsledku uvedeného žalobcovi doposiaľ nevznikol nárok ani na zaplatenie istiny. Súd vzhľadom na uvedené žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú, resp. predčasne podanú zamietol.

122. K tomuto názoru s súd priklonil najmä preto, že bolo práve v možnostiach žalobcu, ktorý ako dodávateľ koncipoval formulárovú zmluvu, aby nastavil amortizáciu splátok medziúveru tak, aby bola priebežne uhrádzaná aspoň časť istiny. Nastavenie splácania spôsobom, ako to žalobca pripravil v posudzovanej zmluve, je výsostne v neprospech spotrebiteľa, ktorý uhrádza najprv úroky a poplatky (21 rokov!) a až následne dochádza k čiastočným úhradám istiny. Bolo právne na žalobcov, ktorý formulárovú zmluvu ako dodávateľ pripravoval, aby táto spĺňala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom a tiež mal v súlade so zákonom postupovať aj pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Pokiaľ je to práve žalobca ako dodávateľ, ktorý závadne konal, čoho dôsledkom bola bezúročnosť úveru a nemožnosť jeho predčasného zosplatnenia (resp. neplatnosť zosplatnenia), súd nevidí dôvody, prečo by za takej situácie mal byť zvýhodnený vo vzťahu k spotrebiteľovi a súd by mal v rozpore so žalobcom pripraveným obsahom zmluvy, tomuto priznať aj nárok na istinu, ktorý podľa zmluvy doposiaľ nie je splatný a uvedeným spôsobom modifikovať obsah zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

123. Pokiaľ by žalobca namietal, že predmetný právny vzťah je špecifický, kedy na jednej strane v medziobdobí (do splnenia nároku na stavebný úver) dlžník spláca splátky medziúveru, ale na druhej strane navyšuje peňažné prostriedky na účte stavebného sporenia, ktoré ku dňu pridelenia cieľovej sumy ponížia nesplatenú časť medziúveru, súd konštatuje, že aj napriek uvedenému žiaden predpis (vrátane osobitného predpisu zák. č. 310/1992 Zb.) žalobcovi neukladá, aby splátkami medziúveru nebola uhrádzaná aspoň čiastočne istina úveru. Uvedené si vymienil sám žalobca v ním pripravenom formulári zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

124. Ak si akýkoľvek účastník zmluvného vzťahu, a teda nielen spotrebiteľ, dohodne splácanie dlhu (plnenie v splátkach), takáto dohoda mu zaručuje právo na plnenie v splátkach. Uvedené právo nie je absolútne a môže byť prelomené vyhlásením predčasnej splatnosti. Ak by teda súd v rozpore s obsahom zmluvy a v predstihu rozhodol o zaplatení časti nároku, ktorý podľa zmluvy ešte nie je splatný, takéto rozhodnutie by popieralo samotný úver, ktorého splatenie bolo dohodnuté v splátkach. Rovnako by boli závery napadnutého rozsudku postavené proti podstate inštitútu predčasnej splatnosti (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Takéto rozhodnutie by bolo vnútorne rozporuplné, pretože na jednej strane by vychádzalo zo stavu, že predčasná splatnosť úveru do úvahy neprichádza, no na druhej strane by predčasnú splatnosť fakticky nariaďovalo.

125. Takáto právna konštrukcia, ktorou by súd konal proti samej podstate práva na plnenie v splátkach, môže mať negatívne následky obzvlášť v prípade dlhotrvajúcich úverov a pri väčšom objeme úverových prostriedkov, tak ako je tomu v prejednávanej veci. Konštrukcia narúša podstatu a zmysel predčasnej splatnosti, ktorej sa v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie venuje pozornosť: V prvom rade, pokiaľ

ide konkrétne o podmienku týkajúcu sa predčasného splatenia uvedenú v dlhodobých zmluvách z dôvodu neplnenia povinností zo strany dlžníka počas určitého obdobia, je úlohou vnútroštátneho súdu predovšetkým preveriť, ako uviedla generálna advokátka v bodoch 77 a 78 svojich návrhov, či možnosť predajcu alebo dodávateľa rozhodnúť o splatnosti celého úveru závisí od toho, že si spotrebiteľ nesplnil povinnosť, ktorá je v spornom zmluvnom vzťahu podstatná, či sa táto možnosť priznáva v prípadoch, v ktorých je takéto nesplnenie povinnosti dostatočne závažné vo vzťahu k dobe splácania úveru a k jeho výške, či táto možnosť predstavuje odchýlku od právnych predpisov uplatňovaných v tejto oblasti a či vnútroštátne právo stanovuje primerané a účinné prostriedky, ktoré spotrebiteľovi, na ktorého sa takáto podmienka uplatní, umožnia, aby odvrátil účinky takejto splatnosti úveru (porovnaj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 14. marca 2013 vo veci C-415/11 Mohamed Aziz, ECLI:EU:C:2013:164).

126. Rozhodnutie, ktorým by súd priznal dosiaľ nesplatnú časť nároku žalobcovi, by nerefletovalo na podstatu a zmysel amortizačnej tabuľky relevantnej pri spotrebiteľských úveroch. Amortizačná tabuľka špecifikuje zložky splátok úveru podľa časti dopadajúcej na istinu, úroky a poplatky (napr. rozsudok SD EÚ z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia proti , ECLI:EU:C:2016:842). Veriteľ nemá zákonný podklad na jednostranné vypĺňanie „priestoru“ dopadajúceho v splátke na úroky istinou z inej splátky. Takéto rozhodnutie by bolo v rozpore s princípom ekvivalencie, podľa ktorého nie je prípustné v dotknutej veci postupovať menej výhodne ako v iných úverových vzťahoch, pri ktorých rovnako nie je možné naplniť predčasnú splatnosť. V preskúmvanej veci by takýmto rozhodnutím v časovom predstihu aj bez aktivácie defaultu súd neumožnil vykonať žalovanej jej právo na ešte len v budúcnosti splatnú splátku. Takéto rozhodnutie by bolo proti podstate splátok úverového vzťahu ako zákonného inštitútu. Z uvedeného dôvodu sa súd priklonil k záverom uvedeným Krajským súdom v Prešove v rozsudku sp.zn. 5CoCsp/53/2020 z 24. 02. 2022 a žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

127. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

128. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

129. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

130. Žalobca bol v predmetnej veci v celom rozsahu neúspešný, nakoľko bola jeho žaloba vo vzťahu k žalovanej zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu tak bola v danej veci úspešná žalovaná, ktorá má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, pričom táto náhradu trov konania požadovala, preto jej súd náhradu trov konania priznal. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

3Csp/37/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.